دولت نهم و افکار عمومی در اروپا

در گفت وگوی «ایران» با پروفسور احمد خلیلی

می ایستیم پس خواهیم بود

پروفسور احمد خلیلی دانشمند بلندآوازه ایرانی پس از نیم قرن حضور در پاریس و تدریس در سوربن، هنوز علایق استعمارستیزانه خود را که در فعالیت های وی در جریان نهضت ملی شدن نفت تبلور داشت، حفظ کرده است. او که خواهرزاده مرحوم آیت الله کاشانی و از عناصر فعال در جریان نهضت ملی بود پس از ۲۸ مرداد با سرخوردگی از دخالت بیگانگان و بی ثمر ماندن تمامی تلاش های ملت در آن جنبش، ایران را ترک کرد و از آن برهه تا چندی پیش به تدریس و فعالیت های پژوهشی در سوربن مشغول بود. پروفسور خلیلی که با رغبتی ویژه فعالیت های دولت نهم در پافشاری بر حقوق علمی ملت ایران را پیگیری می کند، در جریان مسافرت اخیرش به ایران از نگاه ملت های اروپایی به کارکرد دولت نهم در عرصه سیاست خارجی گفت و بر این نکته تاکید ورزید که ادامه ایستادگی دولت و ملت ها، شکاف میان دولت ها و ملت های اروپایی را تشدید خواهد کرد.

نزدیک به دو سال از آغاز کار دولت نهم می گذرد. با توجه به حضور شما در اروپا و پیگیری همیشگی مسائل ایران و نیز سابقه طولانی فعالیت های سیاسی و مبارزاتی و پژوهش های ارزشمند در زمینه امور اجتماعی، به نظر شما آیا در موضع گیری سیاستمداران اروپایی و نیز افکار عمومی و مردم غرب نسبت به سیاست های ایران تغییری روی داده است؟

موضوع ایران از دو جنبه قابل بررسی است؛ یکی در نگاه رسمی دولت های اروپایی و دیگر نگرش مردم اروپا. اینها کاملاً دو مسأله متمایز هستند. مردم اروپا به خوبی متوجه این نکته هستند که صهیونیست ها با آن که از نظر تعداد، آن قدرها در اروپا حضور ندارند که منطقاً بتوانند تأثیرگذار باشند، اما عملاً نفوذ آنان را در سطوح مختلف سیاسی اروپا می بینند و درک می کنند و از این بابت، چندان دل خوشی ندارند، اما سیاستمداران اروپایی که موضع گیری ایران علیه اسرائیل را می دانند، به دلیل آن که تحت نفوذ صهیونیست ها هستند، رویکرد مردم اروپا را نسبت به ایران و موضع گیری های آن ندارند. البته موضع گیری سیاستمداران در آلمان شدیدتر از فرانسه است. آلمان ها پس از جنگ جهانی دوم، قضیه «هولوکاست» را راه انداخته اند و می گویند ۶میلیون یهودی از میان رفته اند که البته چنین چیزی نبوده و عقل سلیم هم چنین مسأله ای را قبول نمی کند. نکته دیگر این که در جنگ جهانی، تنها یهودیان نبودند که از میان رفتند. عده زیادی از کشورهای مختلف، زندانی سیاسی بودند که یهودی هم نبودند، ولی هیچ وقت درباره آنها صحبتی نمی شود. از ۴۵ میلیون نفری که در جنگ جهانی از میان رفتند، کسی صحبتی نمی کند، فقط مسأله یهودی ها را مطرح می کنند، برای این که درباره اینها تبلیغات به حد وفور وجود دارد، ولی درباره آن بینواها کسی صحبتی نمی کند. در فرانسه و بسیاری از کشورهای اروپایی، نازی ها زن و مرد و کودکان را گرفتند و زندانی کردند و هیچ خبری از آنها نیست، در حالی که تعداد یهودیانی که در جنگ از میان رفتند، در مقابل تعداد کل قربانیان، چندان زیاد نیست. البته کشتار یهودیها هم صورت گرفته و مستندات تاریخی هم موجود هست و نمی شود منکر شد، ولی در با